

være handling, vi laver, hvis vi også skal have respekt for os selv.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Energibesparelser fyldte noget i ordførerens tale. Tidligere har jeg hørt ordføreren argumentere for en varmesparefond for adskillige hundrede millioner kroner. Mener ordføreren fortsat, at det er en god idé?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, jeg mener, en varmesparefond vil være en fantastisk god idé.

Hvorfor vil det så være en god idé? Det vil det, fordi vi i dag over forbrugerregningerne på varme, el og gas opkræver en hel masse penge til energibesparelser, men der kommer bare alt for lidt ud af dem. Der er simpelt hen ikke nok dynamik på det her område. Der er ikke nok kraft, der er ikke nok målrettedhed og dynamik for at få udbudt de sparepakker, som er en god forretning, sådan at den enkelte forbruger kan se det, hvad enten det er en virksomhed eller en boligejer, og rent faktisk får investeret i det her.

Så vi har foreslået, at vi overfører nogle af de midler, der i dag bliver opkrævet, til en varmesparefond, sådan at vi får mere dynamik i det, at vi får mere konkurrence på det her marked og får det her marked synliggjort.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Har ordføreren ikke tillid til, at de lokale varmeselskaber rent faktisk i dag gennemfører et flot stykke arbejde på det her område, og vil det her i virkeligheden ikke betyde højere varmepriser?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Til det må jeg sige nej, det har jeg ikke tillid til, for jeg har ikke set nogen resultater af de angivne 40 mio. kr., der bruges om året på varmespareområdet. Det har jeg faktisk ikke set.

Jeg har også spurgt efter en form for dokumentation for det, og den kommer altså til at ryge ud i tågerne. Så jeg mener simpelt hen, at der er for lidt pres på det her område. Derfor mener vi, at det er en god idé, at man fik en varmesparefond, som kunne gøre det forpligtende at få sparet på det her område.

Vi ved, at vores største sparepotentiale er på varmesiden, og vi ved, at det ikke fører til, at vi skal gå med skisokker hele året.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre. Den næste ordfører i rækken er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det er bemærkelsesværdigt, men ikke overraskende, at man i den redegørelse, der er kommet fra regeringen på det energipolitiske område, slet ikke nævner de store udfordringer, vi står over for. Det er jo f.eks. den kendsgerning, at vi i de kommende år bliver nødt til at reducere vores anvendelse af olie og gas og andre fossile brændstoffer dramatisk.

Det er vi nødt til for at gøre noget ved klimaproblemet, sikre, at vi faktisk leverer et bidrag til det og altså undgår de dramatiske klimaforandringer, som i hvert fald nogle forskere snakker om er tættere på, end vi selv går rundt og tror, og som der er færre og færre forskere, der sår tvivl om.

Kl. 13.15

Det er den udfordring, der handler om at reducere forbruget på det her område, fordi vi godt ved, at der bliver mindre olie og gas i fremtiden, så hvis vi ikke reducerer vores forbrug, kommer det til at ramme vores efterkommere. Vi nedsætter jo kommissioner og mange andre ting og fører alenlange diskussioner om, hvad vi skal stille op med efterlønnen og folkepensionen af hensyn til vores efterkommere, men i det her spørgsmål er den diskussion fuldstændig fraværende i regeringens udgangspunkt.

Selvfølgelig kan man skælde ud på kineserne, fordi de begynder at bruge energi, men pointen er jo, at også kinesere har ret til at bruge energi, og det har de store dele af verdens befolkning, der i dag næsten ikke gør det, også. Så hvis vi mener noget som helst med, at der skal sikres muligheder for udvikling også i den tredje verden, handler det også om, at vi skal reducere vores forbrug på det her område. Der er altså masser af grunde til at tage det alvorligt.

Hvis vi nu bedømte regeringens redegørelse på baggrund af, at man skulle opnå disse ting, løse de problemer, må man jo sige, at det er en meget, meget sørgelig ting, der er blevet sendt ud til os her. Det er et kedeligt monument over de sidste års liberaliseringstiltag, samlingen af energisektoren på få hænder, aftalen om at sælge DONG, vistnok med henblik på at skabe en